

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXIII.

25. Julij. 8. Cal. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45314

inde fuit, te quadraginta annis mundo, vix tribus DEO serviisse, nimia tamen DEI in homines clementia caelo potitum. *Sicut in artefactis, ita in opere salutis, non quæri solet, quàm diu, sed quàm bene: & sæpe apud Deum voluntatis piæ pretium supplet temporis moram.* Tu voluntatem meam excita; ut omnes ad serviendum Deo vires impendat: succurret non pigrè conanti gratia cælestis.

S. BERNARDUS, de dil. Deo. c. 6.

Diligam te, Domine, Deus meus, adjutor meus. Diligam te pro dono tuo, & modo meo, minùs quidem justo, sed planè non minùs posse meo: qui etsi tantum debeo, quantum possum, non possum tamen ultrà, quàm possum; petero verò plus, cum plus donare dignaberis, nunquam tamen, prout dignus haberis.

DEUS diligendus pro virib?

25. Julij. 8. Cal. Augusti.

BGEREKINE, Alvastræ in Succia Obijt
 Converse: qui per annos quadraginta intrà clausuræ monachalis septa
 spontanea solitudine delitescens, non
 aliis unquam, nisi cum solo DEO colloquiis

anno 1345.

D d z loquiis

76 ANNI CISTERCIENS.

loquiis vacabas. Enituit intereà manifestè prophetici sermonis veritas, solitudini & silentio vacantem, supra se levatum iri, promittentis: frequenter *Orans,* enim fervore orandi tibimet ereptus, *extra se* inter ipsos Angelorum choros lætantes te vidisti. Oculi prætereà supra aciem humanæ infirmitatis elevati, in sacrificantis manibus pulcherrimum puerulum haud rarò aspiciebant. Nec permittebat cœlum hanc devotionis suavitatem ipsâ etiam obedientiâ interturbari. Nam cùm aliquando Abbas tibi injunxisset; ut in suis laboribus pistores adjuvares; tuâque in his rebus imperitiam haberes perspectam: *Jubet* omissa excusatione, ad effigiem Virg. *B. V. ut* nis Matris, ibi pendentem, provoluoret, lotus, rogavisti; ut te huic artificio idocolabo- neum facere ipsa dignaretur. Annuit *vis:* desiderio supra expectationem Divina Puerpera. Jussit ad preces interim reverti: quibus dum in quodam templi angulo incumbebas, alius tuam personam in illo labore tam scitè agebat; ut *Angelo* mirantes reliqui, dexteritatem tuam *illius* laudaturi ad Abbatem accurrerent. At *vices* ille non inscius, te, neglecto mandato *abeunte.* suo, in Ecclesia deprehensum, conceptam animo te castigandi severitatem audito prodigio intermisit, vetuitque; *ne dein-*

ne deinceps aliquis sacro otio tuo molestiam faceretur. Contigit paulò ante vitæ finem, ut S. Birgitta ad Alvastram diverteret: cujus frequentia cum viris, licet religione & doctrina conspicuis, colloquia, non satis cum sanctitatis illius fama convenire, putabas: sed dempsit errorem in primis visio celestis, qua illam sub oratione sublime in aëra elevatam vidisti: deinde vivus ejusdem sermo; quo tibi propinquum intrà paucos dies ad felicem patriam transitum denunciavit. *Nec sinè cibo corpus, nec sinè orationis nutrimento anima vivere potest. Tu fac, ut non minore aviditate de suo alimento animæ, quàm corpori, provideam.*

*Hora
obitus
illi à S.
Birgitta
prædicitur*

Oratio.

B. PHILIPPA, regis Lusitanorum aulæ decus, & Cisterciensis Ordinis virgo clarissima: quæ in communi virtutum censu, quales sunt, suimet contemptus, animi & corporis puritas, afflictatio spontanea, precandi studium, pares habuisti fortasse non paucas; sed ingenii felicitate nullam. Mirabantur magni nominis viri, qui diuturno labore sibi aliquam Linguarum peritiam comparaverant, se à tenerissima virgine non æquari duntaxat, verum etiam vinci. Præter alios ingenii nobilissimos foetus, in lucem editos,

*Clara
dono
linguarum.*

D d 3

laudatur

Libros
Latinos
Lusita-
nicè
reddidit.

laudatur præcipuè opus prolixo labo-
ris, quo Laurentii Justiniani, Veneti
illius Tullii, libros Lusitano sermone
donavisti. Dignus erat tam sublimis
spiritus, in quo domicilium figeret a-
mor Divinus: hic non secus atque in
regno suo Princeps, omnes actiones
tuas efformabat: hic denique post e-
meritum vitæ præsentis cursum te sibi
in perpetuas æternitates conjunxit.

Amor
DEI.

*Vix fieri posse videtur, ut homo agnoscat,
& non simul amet Deum; adeò beneficio-
rum & copia & magnitudine à summa
illa Bonitate penè obruimur. Tu, ô régia
virgo, suavissimum hunc ignem in pectore
meo vehementer accende.*

S. BERNARDUS, de dil. Deo. c. 5.

Maxi-
ma in
nos be-
neficia
DEI.

*Ipsè totum Deo sese debere non igno-
rat, quem sui totius non ignorat au-
ctorem. Quid ergo ego, qui Deum
meum teneo vitæ meæ non solùm gra-
tuitum largitorem, largissimum ad-
ministratorem, pium consolatorem,
solicitem gubernatorem: sed insuper
etiam copiosissimum redemptorem, æ-
ternum conservatorem, ditatorem,
glorificatorem? Quid retribuam Do-
mino pro omnibus his?*

26. Julij.